

Các Câu hỏi và Trả lời về Tuyên bố Trường học An toàn

Tuyên bố Trường học An toàn là gì?

Tuyên bố Trường học An toàn là một cam kết chính trị liên chính phủ cho phép các quốc gia có cơ hội thể hiện sự hỗ trợ nhằm bảo vệ học sinh sinh viên, giáo viên, trường học và đại học khỏi bị tấn công trong thời kỳ xung đột vũ trang; tầm quan trọng của việc tiếp tục công cuộc giáo dục trong xung đột vũ trang; và thực hiện các biện pháp cụ thể để ngăn chặn việc sử dụng các trường học cho mục đích quân sự.

Vào tháng 5 năm 2017, **Tổng Thư ký Liên Hiệp Quốc** António Guterres đã kêu gọi tất cả các Quốc gia thành viên tán thành Tuyên bố Trường học An toàn trong báo cáo của ngài đến Hội đồng Bảo an Liên Hiệp Quốc về việc bảo vệ dân thường trong xung đột vũ trang.

Tuyên bố được phát triển thông qua tham vấn với các quốc gia trong một quá trình do Na Uy và Argentina lãnh đạo tại Geneva vào đầu năm 2015 và được mở ra để xác nhận tán thành tại Hội nghị Oslo về Trường học An toàn vào ngày 29 tháng 5 năm 2015.

Cựu **Đại diện Đặc biệt cho Trẻ em và Xung đột Vũ trang** của Tổng Thư ký LHQ, Leila Zerrougui, đã mô tả Tuyên bố Trường học An toàn là một trong những thành tựu nổi bật trong nhiệm kỳ kết thúc vào tháng 3 năm 2017 của bà.

Những lợi ích của việc giáo dục trong các bối cảnh xung đột là gì?

Các trường học an toàn cung cấp thông tin bảo vệ mạng sống, giảm nhẹ tác động tâm lý xã hội của chiến tranh, và có thể bảo vệ trẻ em tránh nạn buôn người, bạo lực tình dục và tuyển mộ bởi các nhóm vũ trang. Việc gián đoạn giáo dục có thể làm giảm khả năng đưa trẻ trở lại trường học, kể cả khi trường được mở, và về lâu dài, có thể ảnh hưởng đến thu nhập cá nhân và khả năng tái xây dựng của một quốc gia. Có lẽ quan trọng hơn đối với một đứa trẻ, việc tiếp cận một không gian an toàn để học tập đem đến cảm giác bình thường, thói quen và sự bình tĩnh trong bối cảnh hỗn loạn của chiến tranh.

Gordon Brown, **Đặc phái viên về Giáo dục Toàn cầu** của LHQ tuyên bố rằng "Sự gia tăng nguy hiểm trong các vụ tấn công vào các trường học phải kết thúc. Điều quan trọng là giờ đây chúng ta phải gửi một thông điệp rằng các vụ tấn công vào các trường học, cao đẳng và đại học là những tội ác chống lại nhân loại và các cơ sở giáo dục được xem là nơi trú ẩn an toàn." Ông nói rằng "mọi quốc gia bây giờ đều phải ủng hộ" Tuyên bố Trường học An toàn.

Những quốc gia tán thành Tuyên bố đồng ý làm gì?

Bằng cách tham gia Tuyên bố, các quốc gia cam kết thực hiện một số bước chung để giảm khả năng học sinh sinh viên, giáo viên, các trường học và đại học sẽ bị tấn công, và giảm nhẹ các hậu quả tiêu cực khi các cuộc tấn công như thế xảy ra.

Những biện pháp này bao gồm:

Global Coalition to **Protect Education from Attack**

- thu thập dữ liệu đáng tin cậy về các cuộc tấn công và việc sử dụng quân sự các trường học và đại học;
- giúp đỡ nạn nhân của các vụ tấn công;
- điều tra các cáo buộc vi phạm luật pháp quốc gia và quốc tế và khởi tố những kẻ phạm tội nếu thích hợp;
- phát triển và thúc đẩy các phương pháp tiếp cận "nhạy cảm xung đột" đối với giáo dục;
- tìm cách tiếp tục việc giáo dục trong thời kỳ xung đột vũ trang;
- hỗ trợ công việc của LHQ về trẻ em và chương trình xung đột vũ trang; và
- sử dụng *Các Nguyên tắc Bảo vệ Trường học và Đại học khỏi việc Sử dụng Quân sự trong Xung đột Vũ trang*, đồng thời đưa chúng vào các chính sách trong nước và các khuôn khổ hoạt động càng nhiều càng tốt nếu có thể và thích hợp.

Vào tháng 8 năm 2016, Hội đồng Hoà bình và An ninh **Liên minh châu Phi** "đã khuyến khích tất cả Quốc gia Thành viên chưa thực hiện theo ký Tuyên bố Trường học An toàn".

Tuyên bố cũng là một khuôn khổ cho việc hợp tác và trao đổi, và các quốc gia tán thành đồng ý tham gia cuộc họp thường xuyên nhằm xem xét việc thực hiện Tuyên bố và sử dụng *Các Nguyên tắc* này.

Vào tháng 6 năm 2015, **Hội đồng Bảo an Liên Hiệp Quốc** đã bày tỏ "quan ngại sâu sắc rằng việc sử dụng các trường học cho mục đích quân sự vi phạm luật pháp quốc tế áp dụng có thể làm cho các trường học trở thành mục tiêu bị tấn công một cách hợp pháp, gây nguy hiểm cho sự an toàn của trẻ em" và khuyến khích "các Quốc gia Thành viên thực hiện các biện pháp cụ thể nhằm ngăn chặn việc sử dụng trường học của các lực lượng vũ trang và các nhóm vũ trang."

Một quốc gia tán thành Tuyên bố như thế nào?

Chính phủ Na Uy hiện đang đảm trách việc lưu giữ các xác nhận tán thành. Các quốc gia có thể công bố xác nhận tán thành của mình vào bất cứ lúc nào bằng cách đưa ra tuyên bố công khai và/hoặc gửi thư cho Bộ Ngoại giao Na Uy thông qua các đại sứ quán hoặc các phái đoàn thường trực của mình hoặc trực tiếp tại Seksjon.for.humanitaere.sporsmal@mfa.no and kjinn@mfa.no.

Tổng Giám đốc UNESCO Irina Bokova và **Đặc Phái viên về Hòa bình và Hòa giải của UNESCO** Forest Whitaker đã kêu gọi các quốc gia tăng cường các nỗ lực của họ trong việc đảm bảo cam kết chính trị nhằm bảo vệ các trường học và đại học và tham gia Tuyên bố Trường học An toàn.

Các Nguyên tắc nói gì?

Các Nguyên tắc Bảo vệ Trường học và Đại học khỏi việc Sử dụng Quân sự trong Xung đột Vũ trang kêu gọi các bên xung đột vũ trang (cả lực lượng vũ trang quốc gia lẫn các nhóm vũ trang phi quốc gia) không sử dụng các trường học và đại học cho bất kỳ mục đích nào nhằm hỗ trợ cho nỗ lực quân sự. Mục tiêu cốt lõi của *Các Nguyên tắc* này là để bảo vệ khỏi nguy cơ các lực lượng và các nhóm vũ trang chuyển đổi các trường học và đại học thành mục tiêu quân sự bằng cách sử dụng quân sự và đưa chúng đến hậu quả có

Global Coalition to **Protect** **Education from Attack**

thể bị tàn phá bởi cuộc tấn công. Mặc dù một số việc sử dụng nhất định được thừa nhận không trái với luật xung đột vũ trang, tuy nhiên, tất cả các bên nên nỗ lực tránh gây ảnh hưởng đến an toàn và việc giáo dục của học sinh sinh viên, sử dụng *Các Nguyên tắc* này như một hướng dẫn để thực hành có trách nhiệm.

Các Nguyên tắc dựa trên những gì có thể thực hiện được. Các Nguyên tắc thừa nhận rằng các bên xung đột vũ trang luôn phải đối mặt với những tình huống tiến thoái lưỡng nan đòi hỏi các giải pháp thực tiễn. *Các Nguyên tắc* này phản ánh bằng chứng về thực hành tốt đã được áp dụng bởi một số bên xung đột vũ trang nhằm bảo vệ các trường học và đại học trong các hoạt động quân sự.

Các Nguyên tắc này được xây dựng trong nhiều năm qua, thông qua các tham vấn với các bộ ngoại giao, quốc phòng và giáo dục; các lực lượng vũ trang; Ủy ban Chữ thập Đỏ Quốc tế; hội dân sự; và giới học viện, trong một quá trình dẫn đầu bởi Liên minh Toàn cầu Bảo vệ Giáo dục khỏi các vụ Tấn công, bắt đầu vào năm 2012, và kết thúc dưới sự lãnh đạo của Na Uy và Argentina vào năm 2014.

Ủy ban LHQ về Quyền Trẻ em đã kêu gọi các quốc gia "hoàn thành nghĩa vụ của mình ... để đảm bảo trường học là khu vực hòa bình và là nơi mà sự tò mò trí tuệ và tôn trọng nhân quyền phổ quát được bồi dưỡng; và đảm bảo rằng các trường học được bảo vệ khỏi các cuộc tấn công quân sự hoặc bắt giữ bởi các chiến binh."

Các Nguyên tắc này nhằm đạt được điều gì?

Các Nguyên tắc không nhằm mục đích ràng buộc về mặt pháp lý, nhưng chúng bổ sung cho luật nhân đạo và nhân quyền quốc tế hiện có. *Các Nguyên tắc* này không làm thay đổi luật pháp - chúng chỉ đơn thuần hỗ trợ cho việc tuân thủ luật hiện hành bằng cách thực hiện thay đổi trong thực tiễn và hành vi. Chúng được sử dụng như một công cụ để nâng cao nhận thức về việc sử dụng các trường học cho mục đích quân sự giữa các bên xung đột vũ trang, và tạo điều kiện để thảo luận các vấn đề rộng hơn về bảo vệ và giáo dục trong xung đột giữa các lực lượng quân đội, chính phủ và các tổ chức phi chính phủ. Hy vọng rằng *Các Nguyên tắc* này sẽ khuyến khích thay đổi trong tâm lý liên quan đến việc sử dụng các trường học và đại học cho mục đích quân sự thông qua việc kết hợp vào các chính sách quân sự và học thuyết, và áp dụng thực hành tốt. Việc thực hiện *Các Nguyên tắc* này nên cụ thể theo từng bối cảnh và điều chỉnh theo từng quốc gia.

Ủy ban Chữ thập Đỏ Quốc tế đã tuyên bố: "ICRC đã hỗ trợ quá trình soạn thảo *Các Nguyên tắc* này bằng cách đóng góp vào nội dung của tài liệu... Chúng tôi xét thấy *Các Nguyên tắc* này không ràng buộc về mặt pháp lý và chúng không đề xuất thay đổi luật hiện hành. Chúng tôi hiểu chúng nhằm dẫn đến một sự thay đổi trong hành vi trên thực tiễn có thể dẫn đến việc giảm sử dụng các trường học và đại học cho mục đích quân sự... Chúng tôi cũng hiểu bản dự thảo Tuyên bố Trường học An toàn theo nghĩa này... Chúng tôi cho rằng *Các Nguyên tắc* này có thể cung cấp hướng dẫn thực tế có giá trị cho những người tham gia vào việc lập kế hoạch và thực hiện các hoạt động quân sự liên quan đến các quyết định về sử dụng quân sự và mục tiêu vào các tổ chức dành riêng cho việc giáo dục. Do đó, chúng tôi cũng khuyến khích đội ngũ của mình xem xét việc sử dụng *Các Nguyên tắc* này như một tài liệu tham khảo, trong số những nguồn tài liệu khác, và đã tích cực phổ biến *Các Nguyên tắc* này tới các đoàn đại biểu của chúng tôi. "

Các quốc gia đã thực hiện Tuyên bố như thế nào?

Nhiều quốc gia đã thực hiện các cam kết trong Tuyên bố Trường học An toàn, và điều này đang có hiệu quả tích cực. Ví dụ như:

- Một số quốc gia tán thành đã đưa ra kế hoạch rõ ràng nhằm sử dụng và thực hiện *Các Nguyên tắc* này, bao gồm Chile, Ý, Luxembourg, New Zealand, Na Uy và Slovenia.
- Sau khi Cộng hòa Trung Phi tán thành Tuyên bố này, phái đoàn gìn giữ hòa bình của LHQ tại đây đã ban hành một chỉ thị dựa trên văn bản của *Các Nguyên tắc* này, tuyên bố "việc sử dụng trường học hoặc đại học bởi một bên xung đột là không được phép." Từ đó họ đã nỗ lực để đảm bảo rằng trường học bị các nhóm vũ trang chiếm đóng đã được rời bỏ.
- Tại Afghanistan, Bộ trưởng Bộ Giáo dục đã sử dụng việc xác nhận tán thành của họ về Tuyên bố và *Các Nguyên tắc* này để vận động dỡ bỏ các điểm kiểm soát và căn cứ quân sự khỏi các trường học và trung tâm giáo dục.
- Các quốc gia tán thành đã hỗ trợ các nỗ lực để thu thập các dữ liệu đáng tin cậy, có liên quan về các cuộc tấn công và về việc sử dụng các trường học với mục đích quân sự. Ví dụ, các quốc gia tán thành đang hỗ trợ Nhóm Giáo dục Toàn cầu và Cơ chế Theo dõi và Báo cáo (MRM) đối với các vi phạm nghiêm trọng về quyền trẻ em trong các tình huống xung đột vũ trang.
- Liên quan đến cam kết phát triển, tiếp nhận và thúc đẩy các phương pháp tiếp cận nhạy cảm xung đột đối với giáo dục, Bộ Giáo dục Nam Sudan đang hợp tác với UNICEF và UNESCO để kết hợp giáo dục về nhạy cảm xung đột vào các chính sách của mình.
- Một ví dụ về việc bảo đảm tiếp tục giáo dục trong thời kỳ xung đột vũ trang: tại Niger, giáo dục thay thế được thực hiện thông qua một chương trình phát thanh dành cho trẻ em không thể đi học do mất an ninh.
- Nigeria đang thực hiện một số biện pháp nhằm tăng cường an ninh trường học, chẳng hạn như: xây dựng các bờ hào xung quanh trường học; lắp đặt hệ thống chiếu sáng an ninh trong toàn bộ các khu học đường; triển khai cán bộ quân đội vũ trang để thực hiện tuần tra bằng xe và đi bộ; đồng thời thiết lập rào chắn tại các lối vào. Nhận thấy, như được nêu trong *Các Nguyên tắc*, sự hiện diện của cán bộ quân đội trong các trường học có thể khiến trẻ gặp nguy cơ, các rào chắn được đặt trong khu vực xung quanh các trường học chứ không phải trong các khu học đường.
- Nhiều quốc gia tán thành thể hiện sự ủng hộ đối với các chương trình bảo vệ trẻ em và giáo dục trong xung đột, chẳng hạn như UNICEF và Cứu trợ Trẻ em.
- Các quốc gia tán thành ủng hộ các nỗ lực của Hội đồng Bảo an LHQ và SRSR dành cho Trẻ em và Xung đột Vũ trang, cũng như các cơ quan có liên quan khác của LHQ, cam kết khác trong Tuyên bố. Một cách để ủng hộ công việc của SRSR là hỗ trợ cho văn phòng, ví dụ như về mặt tài chính, tương tự như việc mà Luxembourg và Tây Ban Nha đã làm.
- Các quốc gia tán thành cũng đã liên tục đưa Tuyên bố hoặc *Các Nguyên tắc* này ra trong các cuộc thảo luận về trẻ em và xung đột vũ trang, và về việc bảo vệ dân thường.
- Vào năm 2015, Hội đồng Bảo an đã thông qua nghị quyết 2225 dưới nhiệm kỳ Chủ tịch của Malaysia và với sự hỗ trợ từ các quốc gia tán thành, và sau đó là từ các thành viên Hội đồng Angola, Chad, Chile, Jordan, New Zealand, Nigeria và Tây Ban Nha. Trong nghị quyết, Hội đồng đã bày tỏ quan ngại sâu sắc rằng việc sử dụng các trường học cho mục đích quân sự vi phạm luật pháp quốc tế áp dụng có thể làm cho các trường học trở thành mục tiêu bị tấn công một cách hợp pháp, do đó gây nguy hiểm cho sự an toàn của trẻ em. Các quốc gia được khuyến khích thực hiện những biện pháp cụ thể nhằm ngăn chặn việc sử dụng trường học bởi các lực lượng vũ trang và các nhóm vũ trang.

Global Coalition to **Protect** **Education from Attack**

- Các quốc gia tán thành cũng đã cam kết gặp gỡ đều đặn nhằm đánh giá và chia sẻ thực tiễn liên quan đến việc thực hiện Tuyên bố và Các Nguyên tắc này. Vào tháng 11 năm 2016, Na Uy, Sierra Leone và Zambia đồng tổ chức hội thảo tập huấn khu vực tập trung vào việc thực hiện *Các Nguyên tắc* này của các quốc gia Liên minh Châu Phi. Các đại diện từ bộ quốc phòng và giáo dục và lực lượng vũ trang quốc gia của 14 trong số 17 quốc gia châu Phi tán thành đã họp mặt để trao đổi kinh nghiệm và thực hành.

Trong một cuộc khảo sát được tiến hành vào năm 2016 của các thành viên **Các Nhóm Giáo dục** đang làm việc tại các quốc gia bị ảnh hưởng bởi xung đột trên toàn thế giới, Tuyên bố Trường học An toàn là phương sách được đánh giá "rất hữu ích" nhiều nhất đối với công việc đảm bảo cung cấp giáo dục trong giai đoạn khủng hoảng của họ.

Tại sao làm việc với các nhóm vũ trang phi quốc gia lại quan trọng?

Tuyên bố Trường học An toàn là một tài liệu chính trị mà thông qua đó các quốc gia thể hiện sự ủng hộ chung về chính trị đối với việc bảo vệ giáo dục trong xung đột vũ trang và tán thành chính thức thông qua *Các Nguyên tắc* này. Tuy nhiên, bản thân *Các Nguyên tắc* là một công cụ thực tiễn có sẵn cho tất cả mọi người. Chúng có thể được thực hiện hoặc sử dụng bởi bất kỳ người nào quan tâm ngoài khuôn khổ Tuyên bố Trường học An toàn, ví dụ như bởi các nhóm vũ trang phi quốc gia.

Các Nguyên tắc này áp dụng cho tất cả các bên tham chiến trong các cuộc xung đột vũ trang chứ không chỉ riêng các lực lượng vũ trang quốc gia. Nhiều cuộc xung đột vũ trang ngày nay là phi quốc tế (nội bộ) và liên quan đến các nhóm vũ trang phi quốc gia. Do đó, điều quan trọng là các nhóm vũ trang phi quốc gia phải làm quen với *Các Nguyên tắc* này và kết hợp chúng vào các quy tắc quân sự của mình. Geneva Call, một tổ chức làm việc với các nhóm vũ trang phi quốc gia để đảm bảo họ tuân thủ luật nhân đạo quốc tế, đang đào tạo các bên như vậy, bao gồm thành viên của các nhóm đối lập ở Syria, về cách thực hiện bảo vệ các trường học khỏi bị tấn công và sử dụng quân sự.

Ủy ban Liên Mỹ về Nhân quyền đã tuyên bố "trường học phải là nơi trú ẩn và bảo vệ cho trẻ em. Do đó, việc sử dụng chúng cho mục đích quân sự đặt trẻ em vào tình huống nguy cơ bị tấn công và cản trở việc thực hiện quyền được giáo dục của trẻ."

Tại sao học sinh sinh viên, giáo viên, các trường học và đại học bị tấn công?

Học sinh sinh viên, giáo viên, các trường học và đại học bị tấn công bởi các nhóm vũ trang phi quốc gia và các lực lượng vũ trang của chính phủ vì các mục đích khác nhau, bao gồm:

- Tiêu diệt các biểu tượng kiểm soát của chính phủ hoặc chứng minh sự kiểm soát trên một khu vực bởi một nhóm chống chính phủ;
- Ngăn chặn việc học tập của nữ giới, hoặc bất kỳ loại hình giáo dục nào được cho là giảng dạy hoặc áp đặt các giá trị tôn giáo hoặc văn hoá ngoại lai, lịch sử thiên lệch, hoặc một ngôn ngữ giảng dạy không quen thuộc;
- Hạn chế hoạt động công đoàn của giáo viên và tự do học thuật;
- Bắt cóc trẻ em để sử dụng làm chiến binh, nô lệ tình dục hoặc hỗ trợ hậu cần trong các hoạt động quân sự, hoặc bắt cóc học sinh sinh viên và giáo viên để đòi tiền chuộc;

Global Coalition to **Protect Education from Attack**

- Vì trường học hoặc đại học đó đã từng được sử dụng cho các mục đích quân sự bởi các lực lượng đối lập; và
- Do các cuộc tấn công bừa bãi hoặc không cân xứng.

Vào tháng 11 năm 2015, **Đại Hội đồng LHQ** kêu gọi tất cả các quốc gia "thực hiện các biện pháp cần thiết để bảo vệ trường học khỏi các cuộc tấn công và những người được bảo vệ có liên quan trong các tình huống xung đột vũ trang và tránh các hành động cản trở trẻ em tiếp cận giáo dục."

Các trường học và đại học bị sử dụng như thế nào cho mục đích quân sự?

Trong các cuộc xung đột vũ trang, các trường học và đại học thường được các lực lượng vũ trang và các nhóm vũ trang phi quốc gia sử dụng như căn cứ, doanh trại và nơi trú ẩn tạm thời, vị trí phòng thủ và tấn công, hoặc các đồn quan sát, kho vũ khí và các trung tâm giam giữ và thẩm vấn. Lớp học, sân trường và giảng đường cũng được sử dụng để huấn luyện quân sự và tuyển mộ cưỡng chế trẻ em vào các nhóm vũ trang. Đôi khi các trường học và đại học bị chiếm đóng toàn bộ, và học sinh sinh viên bị đuổi ra ngoài hoàn toàn. Vào những thời điểm khác, các cơ sở giáo dục được sử dụng một phần cho mục đích quân sự.

Vụ Hoạt động Gìn giữ Hòa bình của LHQ yêu cầu các tiểu đoàn bộ binh tuân thủ các yêu cầu "trẻ em không nên bị đặt vào tình thế nguy hiểm" và "quân đội không được sử dụng trường học trong các hoạt động của mình."

Các hậu quả khi các trường học và đại học bị sử dụng cho mục đích quân sự là gì?

Sự hiện diện của quân đội và vũ khí trong trường học có thể biến trường học thành mục tiêu tấn công của lực lượng đối lập. Ngoài các nguy cơ tử vong hoặc thương tích nghiêm trọng do bị tấn công, học sinh sinh viên có thể bị tuyển mộ hoặc bạo hành tình dục bởi quân lính, có thể phải chứng kiến cảnh bạo lực, và sự an toàn của họ có thể bị nguy hiểm bởi sự có mặt của vũ khí hoặc vật liệu chưa phát nổ. Tất cả các rủi ro này có thể có tác động tâm lý rõ rệt đến học sinh sinh viên và giáo viên. Việc sử dụng trường học cho các mục đích quân sự cũng có thể làm cho cơ sở hạ tầng bị hư hỏng hoặc hủy hoại và mất mát các tài liệu giáo dục, ảnh hưởng đến chất lượng giáo dục. Nhóm Giáo dục Toàn cầu IASC ước tính chi phí để sửa chữa thiệt hại cho các trường học từ việc sử dụng quân sự ở Nam Sudan xấp xỉ khoảng 67.000\$ mỗi trường. Việc sử dụng các trường học cho mục đích quân sự có thể dẫn đến giảm tỷ lệ nhập học và chuyển tiếp sang các cấp lớp cao hơn, và gia tăng sự vắng mặt của giáo viên. Học sinh sinh viên có thể bỏ học hoặc bị gián đoạn học tập hoặc có thể chuyển sang các trường khác, thường dẫn đến sự quá tải. Trẻ em gái có thể bị ảnh hưởng không tương xứng do phụ huynh thường đặc biệt thận trọng khi gửi con gái mình đến trường đang bị nam quân chiếm đóng.

Việc sử dụng quân sự các trường học cũng có thể có những bất lợi đáng kể cho lực lượng vũ trang. Việc cán bộ quân đội sử dụng một trường học để bị cộng đồng địa phương và cộng đồng quốc tế mô tả là lạm dụng trẻ em địa phương và các nỗ lực giáo dục. Việc này có thể bị khai thác bởi các lực lượng phản đối trong các hoạt động thông tin tiêu cực. Hơn nữa, tại các quốc gia nơi Cơ chế Theo dõi và Báo cáo của Hội đồng Bảo an LHQ đã được thiết lập, các nhóm sử dụng trường học cho các mục đích quân sự sẽ bị nêu trong báo cáo hàng năm của Tổng Thư ký LHQ về trẻ em và xung đột vũ trang lên Hội đồng Bảo an, vì thế

Global Coalition to **Protect** **Education from Attack**

nhóm đó sẽ được đưa ra trước sự chú ý tiêu cực của công chúng, và có nguy cơ chịu phản ứng tiếp theo từ quốc tế.

Bảo vệ giáo dục có một **lịch sử lâu đời**. Ngay từ năm 333, Hoàng đế La Mã Constantine đã ra sắc lệnh cho các giáo sư văn học không phải gia nhập lính tập trung "để họ có thể dễ dàng đào tạo thêm nhiều người trong các nghiên cứu tự do".

Liên minh Toàn cầu Bảo vệ Giáo dục khỏi các vụ Tấn công là gì?

Liên minh Toàn cầu Bảo vệ Giáo dục khỏi các vụ Tấn công (GCPEA) được thành lập vào năm 2010 bởi các tổ chức thuộc các lĩnh vực giáo dục trong các tình huống khẩn cấp và các quốc gia dễ bị ảnh hưởng bởi xung đột, giáo dục bậc cao, bảo vệ, nhân quyền quốc tế và luật nhân đạo quốc tế, những người quan ngại về các cuộc tấn công đang tiếp diễn vào các cơ sở giáo dục, học sinh sinh viên và nhân viên của họ ở các quốc gia bị ảnh hưởng bởi xung đột và mất an ninh. GCPEA hợp thành từ các tổ chức quốc tế bao gồm: CARA (Hội đồng Nghiên cứu Nguy cơ), Tổ chức Theo dõi Nhân quyền, Viện Giáo dục Quốc tế/Quỹ Cứu trợ Học giả IIE, Hội đồng Tị nạn Na Uy, Bảo vệ Giáo dục về Mất An ninh và Xung đột, SAIH (Quỹ Hỗ trợ Quốc tế của Sinh viên và Học giả Na Uy), Cứu trợ Trẻ em, Mạng lưới Học giả gặp Nguy cơ, UNESCO, UNHCR, UNICEF, và Trẻ em Chiến tranh Hà Lan. GCPEA là một dự án của Trung tâm Tides, tổ chức 501(c)(3) phi lợi nhuận.

Tôi có thể có thêm thông tin ở đâu?

Một loạt các phương sách về Tuyên bố và *Các Nguyên tắc* có sẵn trên trang web của Liên minh Toàn cầu Bảo vệ Giáo dục khỏi các vụ Tấn công, đặc biệt trên trang này:

www.protectingeducation.org/guidelines

Một **bộ công cụ** hướng dẫn việc hiểu và thực hiện *Các Nguyên tắc*, được tạo thành thông qua hợp tác giữa GCPEA và Sáng kiến Binh lính Trẻ em Roméo Dallaire có sẵn tại đây:

<http://www.protectingeducation.org/sites/default/files/documents/toolkit.pdf>

Một Danh mục các Hành động để hướng dẫn các bộ trong nỗ lực của họ để bảo vệ giáo dục khỏi các cuộc tấn công và các trường học và đại học khỏi việc sử dụng quân sự có sẵn tại đây:

http://www.protectingeducation.org/sites/default/files/documents/what_ministries.pdf